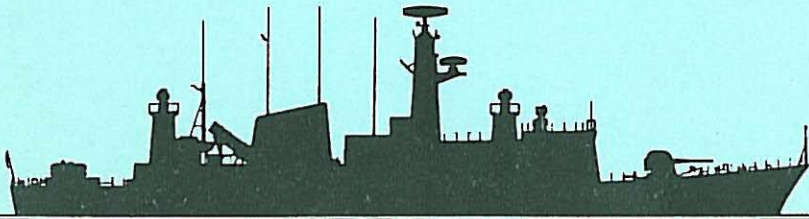
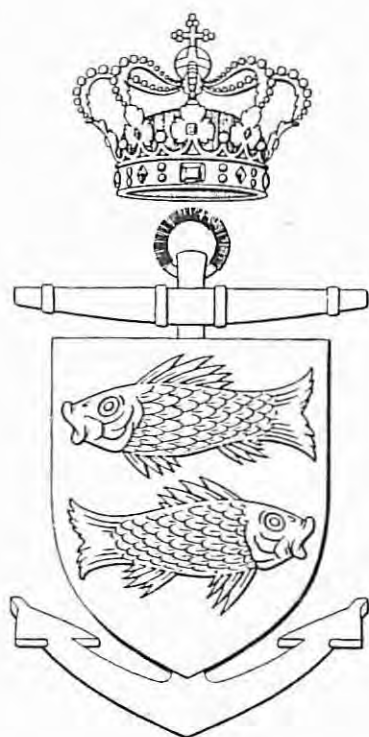

Korvetten

OLFERT FISCHER

F 355

OLFERT FISCHER

KORVETTER af NIELS JUEL-klassen

NIELS JUEL (F 354)

OLFERT FISCHER (F 355)

PETER TORDENSKJOLD (F 356)

HOVEDDATA

Størrelse:
 Konstruktionsdeplacement: 1320 tons
 Længde overall: 84,0 m
 Længde mellem p.: 80,0 m
 Bredde, maks.: 10,3 m
 Dybgang (på midterspant): 3,1 m
 Mastehøjde: 23,0 m

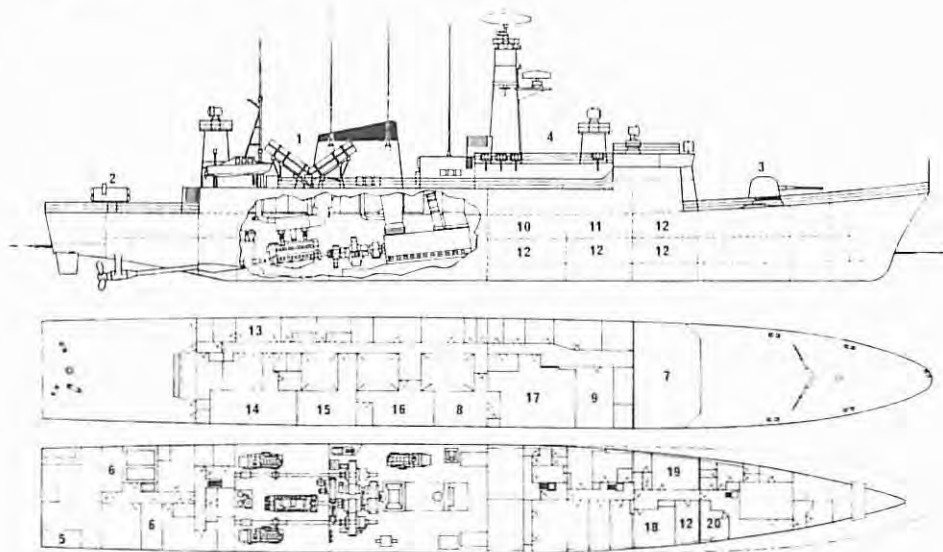
Fart:
 Maks. fart (på gasturbine): ca. 30 knob
 Krydsfart (på dieselmotor): ca. 20 knob

Armering:
 2 launchere med hver 4 HARPOON-sømålsmissiler
 1 launcher med 8 SEA SPARROW luftmålsmissiler
 1 stk. 76 mm OTO MELARA automatkanon (mod sø- og luftmål)
 2 stk. kortholds luftværnsvåben
 Antiubådstorpedoer og dybdæbomber

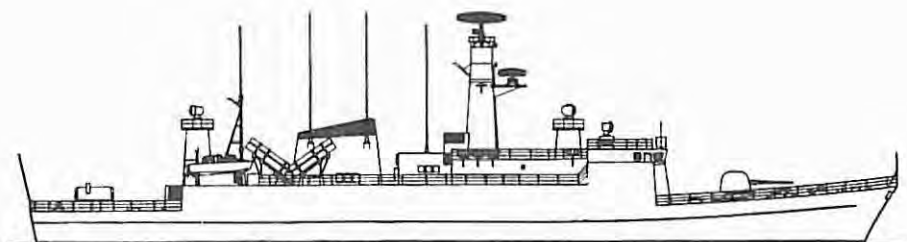
Radars:
 1 stk. 10 cm luft- og overfladevarslingsradar
 1 stk. 3 cm hopfrekvens overfladevarslingsradar
 1 stk. 3 cm navigationsradar (med 2 antenner)

Hovedmaskineri:
 1 stk. General Electric gasturbine a 26000 HK
 1 stk. MTU dieselmotor a 4 800 HK
 Trækker alternativt på to skrueakster gennem fælles gear

Besætning:
 I alt 90 mand, fordelt med 18 i officersgruppen, 9 i sergentgruppen og 63 i den menige gruppe

Våben: 1. SAM-launcher (HARPOON) - 2. SAM-launcher (SEA SPARROW) - 3. 76 mm (OTO MELARA) - 4. Plads til kortholds luftværnsvåben - 5. Dybdæbomber
 6. Antiubådstorpedoer
 Radar: 7. Overfladeradar - 8. Navigationsradar - 9. Radiomast
 Aplej: 10. Officerskøje - 11. Sergentskøje - 12. Koglerbetjener
 13. Sygekal - 14. Køkken - 15. Kasse - 16. Sergentskøje - 17. Officerskøje
 18. Opholdssal - 19. Badrum - 20. Vaskeri

FLÅDENS NYE KORVETTER

Flådens nye korvetter af NIELS JUEL-klassen er et led i det genopbygningsprogram, som blev fastlagt med forsvarsforliget af 1973 og som foruden korvetterne omfattede 10 torpedobåde af WILLEMOES-klassen, 2 mineskibe af LINDORMEN-klassen, inspektionsskibet BESKYTTEREN og 6 kuttere til patruljetjeneste i danske farvande.

Forud for forsvarsforliget af 1973 var forswarets materiel præget af fremadskridende forfald, som ikke midst tegnede mørkt for søværnet. Forsvarets fremtidige sammensætning og omfang var imidlertid i denne periode genstand for mange drøftelser, bl.a. i en forsvarskommission og i folketingets forsvarsudvalg, der havde et lovforslag om ændring af forsvarsordningen til behandling.

Som led i drøftelserne fremkom debatoplæg fra flere politiske partier, og et af de debatterede spørgsmål var, om flåden skulle omfatte såkaldte større enheder. Debatten rummede mange vidt forskellige synspunkter, men da forsvarsforliget blev indgået med et solidt flertal i folketinget, omfattede det den såkaldte Flådeplan-82 og dermed også større enheder, at hvilke tre skulle bygges som erstatning for ældre og udslidt materiel og som supplement til de to fregatter PEDER SKRAM og HERLUF TROLLE.

Danske farvandes karakter gør det naturligt at søge flåden sammensat af lette overfladefartøjer og ubåde med vægt på udnyttelse af artilleri, torpedoen, miner og missiler i taktisk sammen-spil. Vejr- og sigtbarhedsforhold såvel som taktiske og teknologiske faktorer gør det imidlertid

nødvendigt, at de lette og specialiserede enheder suppleres med og støttes af større og alsidigt udrustede skibe med god udholdenhed og sødygtighed samt med stor varslingsrækkevidde og -kapacitet. En sådan sammensætning er forudsat i flådeplanen og muliggør en fleksibel anvendelse af flådens enheder til uafbrudt overvågning, til sikring af dansk suverænitet over soterritoriet samt i krigstilfælde til koncentreret og omgående indsats mod søværts angreb på landet. Dette gør flådestyrker til et vigtigt krisestyringsværktøj for regeringen.

Behovet for disse enheder er i Flådeplanen først og fremmest begrundet med henvisning til Danmarks maritime position og struktur, som medfører, at landets sikkerhed og interesser kan trues direkte af fremmede aktiviteter til søs. Ikke mindst Warszawapagt-landenes meget kraftige opbygning af flådestyrker, som er gennemført i de senere år, og disse magters stigende aktivitet til søs, trækker de maritime konturer skarpt op. Vore flådestyrker skal forebygge eller modvirke sådanne søværts trusler, som måtte kunne opstå, og flådens struktur må under hensyn til vore ressourcer tilpasses lokale forhold såvel i Østersøområdet som ved Grønland og Færøerne.

KORVETTENS OPGAVER

De opgaver, der påhviler korvetten som operativ enhed i det danske søværn og derved til løsning af Flådens samlede opgaver, danner det væsentligste grundlag for uddannelsen og tjenesten ombord. Disse opgaver omfatter bl.a.:

I fredstid

- Gennem deltagelse i den maritime overvågning af danske farvande og søterritorium med tilstødende farvande at medvirke til konstatering af suverænitetskrænkelser og varsling af aggressive handlinger samt ved afvisning af krænkelser at hævde dansk suverænitet til søs.
- Ved samarbejde med danske og allierede enheder at fremme og demonstrere Flådens operative effektivitet.
- Ved deltagelse i søredningstjenesten at fremme sikkerheden til søs.
- Ved deltagelse i repræsentative arrangementer inden for landets grænser at hævde flådens ry og omdømme samt i udlandet at vise det danske flag med ære og værdighed.

I spændingsperioder

- Gennem intensiv overvågning af danske farvande og fremskudt patruljering i Østersøen at bidrage til at tilvejebringe billedet af den maritime situation og den militære aktivitet i disse områder – og derved grundlag for regeringens og forsvarschefens iværksættelse af beredskabsforanstaltninger.
- Ved operativ indsats – om nødvendigt – af krigsmæssig karakter at medvirke til:
 - (1) Hævdelse af danske rettigheder og ejendom i internationalt farvand,
 - (2) afvisning af overlagte krænkelse af dansk territorialt farvand,
 - (3) forsvar af danske minelægningsoperationer, og
 - (4) imødegåelse af egentlig angreb på dansk område.
- Ved overvågnings– såvel som under øvrige operationer skal korvetten kunne samarbejde med Flyvevåbnets enheder og allierede maritime styrker samt være forberedt på overgang til NATO–kommando.

I krigstid

Udover de for spændingsperioder pålagte opgaver skal korvetten:

- I tilfælde af angreb med kort varsel kunne optage kampen i henhold til forholdsordren for det militære forsvar ved angreb på landet eller i krig samt umiddelbart kunne iværksætte operationer i henhold til fældende forsvarsplaner.
- Kunne samarbejde med danske enheder af alle tre værn og med allierede styrker og være rede til at overvåge ledelsen af operationer til søs samt til at indgå under NATO–kommando.

KORVETTENS KONSTRUKTION

Generelt

Korvetterne af NIELS JUEL-klassen er bygget til at drage fordel af de særlige farvandsgeografiske forhold i soområdet omkring Danmark. Dette gælder således for displacement, dybgang, mastehøjde, fartegenskaber m.m.

Korvetterne er konstrueret til at kunne holde soen under alle forekommende vind- og vejrforhold i operationsområderne i Østersøen, indre danske farvande, Skagerak, Nordsoen m.fl. og er bl.a. ved anvendelse af stabilisatorer og gastæt lukning konstrueret således, at der opnås størst mulig sikkerhed for effektiv tilstedeværelse i områderne, herunder for effektiv våbenindsats.

Skrogets form, der baserer sig på den nugældende praksis ved bygning af fregatter og korvetter, har dybe V-formede sektioner i forskibet og flade U-formede sektioner i agterskibet. Forskibet har samtidigt knækspant for bedst muligt at undgå "grønt" vand på fordækket i SVÆRT SØ.

Det er iøvrigt kendetegnende for denne korvettype, at al plads ombord er udnyttet fuldt ud til valgte operative udstyr og våbensystemer m.v., til hoved- og hjælpemaskineri samt til opfyldelse af den krævede standard for beboelse og opholdsområder.

De vigtigste operative rum er grupperet på brodækket og hoveddækket med let adgang og kommunikation.

Korvetten er konstrueret på grundlag af Søværnets Materielkommando's specifikationer udarbejdet af firmaet Yarrow Admiralty Research Division i Skotland, og bygningen blev på grundlag af indkomne tilbud overdraget til Aalborg Værft i December 1975.

Søværnets specifikationer indeholdt meget strenge krav til såvel projekteringsfirma som byggeværft, og opgavens løsning har for begge firmaer været en stor udfordring.

Skibets maksimale længde er 84 m, dets bredde 10,3 m, og det har godt 3 m dybgående. Deplacementet (skibets vægt) er ca. 1300 tons, og som fremdrivningsmaskineri har skibet en kombination af gasturbine og diesel, som giver en maksimumsfart på op mod 30 knob, medens sejlads for diesel alene kan gøres med op til ca. 20 knob. Hjælpemaskineriet udgøres af flere motorer, som leverer elektrisk kraft til skibets omfattende udstyr og våbensystemer, og der er tilstræbt en høj grad af automatisering, bl.a. for at holde besætningen på en forholdsvis begrænset størrelse, 27 befalingsmænd og 63 menige mod gamle, væsentlig simplere og mindre korvetters i alt 110 mand.

Våbensystemer

Korvetterne af Niels Juel-klassen er de første danske større enheder, der fra begyndelsen er udstyret med missiler som hovedarmering.

Surface-to-surface (SSM)

Surface-to-surface (SSM) — sømålsmissilsystemet — udgøres af to launchere (affyringsramper) med hver 4 HARPOON-missiler med tilhørende kontroludstyr.

De to launchere er placeres på badedækket ved skorstenen og affyringen foretages fra operationsrummet om læ mod overflademål, hvis position kendes fra skibets egne eller fra eksterne (andre skibes eller luftfartøjers) sensorer. Når et missil er affyret, vil det selv "home" på målet (søge målet) i et forud indstillet område.

Surface-to-Air (SAM)

Surface-to-Air (SAM) – luftmålsmissilsystemet, der udgøres af NATO SEA SPARROW missiler, har en launcher med 8 missiler placeret på agterdækket, og de to tilhørende radars er anbragt på to stubmaster, en på brobygningen foran tårnmasten og en agten for skorstenen. Artilleri (eller missilcentral) med kontroludstyr findes om læ.

SEA SPARROW er et såkaldt semi-aktivt "homing" missil, der betyder, at målet "belyses" af en af de to omtalte radars, hvorefter en modtageradar med tilhørende kontroludstyr i selve missilet dirigerer missilet mod målet. Missilet er - i modsætning til HARPOON-missilet - således afhængigt af skibet efter affyring.

76 mm kanon

Skibets kanonarmering består af en 76 mm automatisk pjece (OTO MELARA) fremstillet i Italien, som kan anvendes både mod somål som luftmål. Kanonen er placeret på fordækket og rettes fra skibets artillericentral via artillerisigte og TV-udstyr over og på broen. Under klods-holds nødsituationer ("dog-fights") rettes kanonen direkte fra måludpegningssigter, et på hver side af broen.

SEA SPARROW-missil efter affyring.

Operations- og ildledning

I operationsrummet ombord samles og bearbejdes alle oplysninger vedrørende den taktiske situation i områder og farvandsafsnit af interesse, modtaget fra skibets egne eller fra eksterne sensorer - passive som aktive. Fra operationsrummet videregives de nødvendige oplysninger og mål-data til skibets våbensystemer for umiddelbar indsats mod skibe, fly og ubåde.

Denne proces kræver hurtighed, hvorfor operationsrummet er udrustet med alle sine våben-kontrolpaneler umiddelbart arrangeret omkring skibets computerudstyrede taktiske kampinformationssystem. Dette system er udstyret med henblik på momentant at kunne modtage, bearbejde og præsentere de data, der er nødvendige for skibschefens beslutning om våbenindsats og ledelse af eget og underlagte enheder.

De modtagne bearbejdede data modtages og præsentere på store radar- og dataskærme, der samtidigt er i stand til at vise skibets position i operationsområdet.

Alle supplerende oplysninger som f.eks. målenes kurs og fart, pejling og afstand, supplerende oplysninger m.v. præsenteres på mindre dataskærme i nærheden af skibets radarbilleder.

Som et led i den moderne krigsførelse, hvor udveksling af egne oplysninger om fjendens positioner og bevægelser samt ordre om våbenindsats skal kunne afgives momentant, er installeret data-link, der gør det muligt at overføre et overskueligt billede af hele den taktiske situation fra skib til skib. Det samme datasystem muliggør indsats af skibets våben baseret på andre enheder - skibe, fly og ubådes - oplysninger.

Foruden datalink er korvetten udrustet med de normale kommunikationssystemer for skibe af fregatstørrelse, samt et integreret internt kommunikationssystem – forbindende alle operative positioner i skibet og nødvendig for hurtigt våbenindsats.

Til egen varslingsjeneste er korvetten udstyret med 3 radars – en luft- og overfladevarslingsradar med antennen placeret på toppen af tårnmasten foran for skorstenen, en radar til egentlig overfladevarsling med antenne på platform på forkant af tårnmasten og en navigationsradar med to antenner, på konsol på hver side af samme mast.

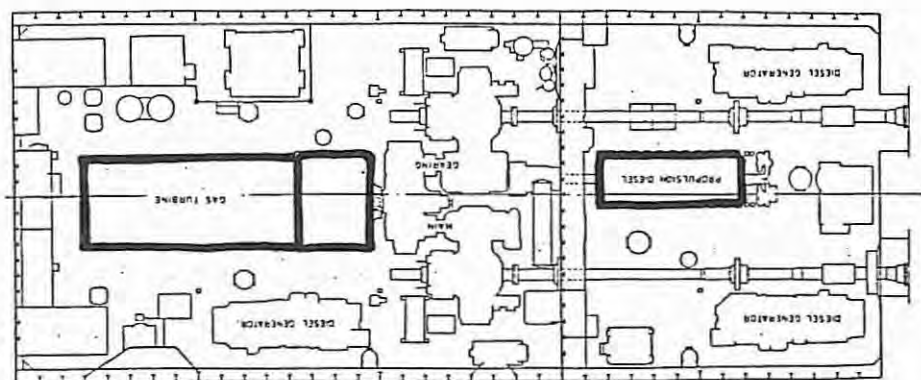
Øverst i tårnmasten er indbygget udstyr til passiv varsling – elektronisk krigsførelse.

Maskineri

Hovedmaskineriet

Hovedmaskineriet består af en enkelt General Electric gasturbine til høj fart og en enkelt MTU dieselmotor til krydsfarter. Begge hovedmotorer trækker alternativt på skibets to skrueakser gennem et fælles gear.

Maskinkontrolrummet, herunder havaricentral, er placeret over de egentlige maskinrum på hoveddækket, af hvilke det foreste maskinrum med gasturbine og reduktionsgear – se skitse – er det største.

Det agterste maskinrum indeholder dieselmotor til krydsfart samt to hjælpemotorer.

Strømforsyningen

Strømforsyningen leveres af 3 hjælpemotorer i forbindelse med generatorer og med indbygget automatisk spændingsregulering. I tilfælde af strømsvigt træder en nødgenerator i drift og leverer spænding til bl.a. nødlys og lanterner.

Kontrol og overvågning

Kontrol og overvågning af maskineriet kan foretages enten fra broen (kontrol af maskinkraft og skruestigning) eller fra skibets maskinkontrolrum, hvor man yderligere kontrollerer start og stop samt omskiftning af diesel/gasturbine. Fjernbetjening, start og stop af visse dele af hjælpe-maskineriet og dieselgeneratorerne finder ligeledes sted fra maskinkontrolrummet. Herudover kan hovedmaskineriet betjenes lokalt fra de enkelte maskinrum.

For at mindske skibets rulninger væsentlig i hårdt vejr, er skibet forsynet med aktive stabilisatorer.

Aptering m.v.

Korvettens plads er udnyttet fuldt ud til de valgte våbensystemer og maskineri samt til den påkrævede danske standard for beboelse og opholdsrum. De vigtigste operative rum er grupperet på brodækket og hoveddækket med let indbyrdes adgang og kommunikation. Apteringen til skibets besætning er indrettet på brodækket samt om læ med toiletter og badeforhold i umiddelbar nærhed af de pågældende personalkategoriens beboelsesområder.

Et ventilations- og luftkonditioneringsanlæg betjener alle bemandede rum, der desuden har individuel varme. Særlige ventilationsenheder er herudover installeret i forskellige våben- og tele-/kommunikationsrum.

Kabyssen er placeret midtskibs mellem korvettens cafeteria og sergentmesse. Officersmessen er placeret foran herfor. En særlig opholdsbanje er indrettet for den menige besætning over dennes beboelse.

Skibsledelsen

Skibsledelsen i korvetten udgøres af Chefen, Næstkommanderende, og skibets fire divisions-officerer: Operationsofficeren, Våbenofficeren, Teknikofficeren og Forvaltningsofficeren.

Chefen har kommandoen over skibet, dets ledelse og sejlads. Næstkommanderende er chefens stedfortræder og er over for chefen ansvarlig for korvettens effektivitet, herunder for koordinati-on af de enkelte divisioners virksomhed og indsats. Divisionsofficererne er ansvarlige for de enkel-tete divisioners område og er som sådanne chefens rådgivere inden for deres tjenestoområder.

Korvetten og dets materiel og udstyr m.v. er med ovennævnte organisation som grundlag inddelt i et antal sektioner og områder, som henhører under divisionerne og ledes af skibets øvrige officerer og befalingsmænd.

Korvettens tjenestoområder, organisation og daglige administrative forhold er specificeret i korvettens "Chef- og Skibsorganisationsbog".

Af beredskabs- og vagtmæssige grunde er besætningen udover divisionsinddelingen opdelt i kvarterer:

- Kongens kvarter og Dronningens kvarter, som yderligere er underinddelt i:
- 1., 2. og 3. skifte.

Hvert besætningsmedlem (officerer, befalingsmænd og menige) er af administrative hensyn tildelt et skibsnummer, som refererer til ovennævnte divisions-, kvarters- og skifteinddeling.

Navngivning af OLFERT FISCHER

15. Januar 1980

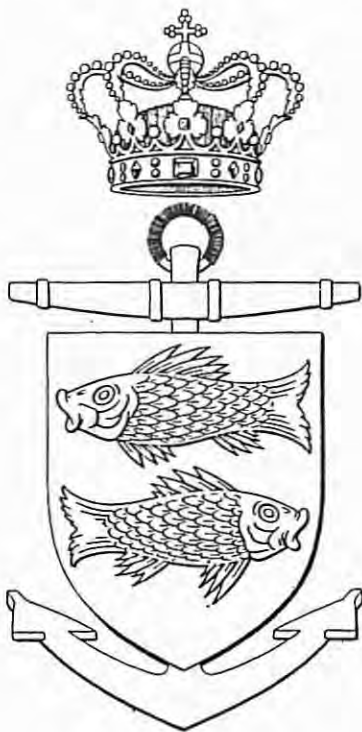

Den 15. Januar 1980 foretog Hans Kongelige Højhed Prinsen på Aalborg Værft den officielle navngivning af korvetten OLFERT FISCHER – den anden af flådens tre nye korvetter.

Stabelafstøbningen af panserskibet OLFERT FISCHER 9. Maj 1903.

OLFERT FISCHER VÅBENSKJOLD

Korvetten er opkaldt efter viceadmiral Johan Olfert Fischer. Skibsvåbenet gengiver skjoldet i viceadmiralens storkorsvåben, tildelt ham d. 25. MAJ 1826.

Våbenskjoldets blasonering er således to modsat vendte fantasifisk af sølv på blå bund.

Korvettens skibsvåben med skjoldet hvilende på et anker hvorover er anbragt en kongekrone, er udarbejdet af Søværnets Heraldiske Arbejdsgruppe på foranledning af Chefen for Søværnet og godkendt af H.M.Dronningen d. 19 APR 1978.

Admiral OLFERT FISCHER

(1747-1829)

Admiral Johan Olfert Fischer, der har givet navn til Søværnets 2. korvet af NIELS JUEL-klas- sen, er ubrydeligt knyttet til vor flådes store mærkedag – d. 2. april 1801, hvor en hård og blodig kamp mellem danske og engelske enheder fandt sted ud for København. I vor historie kaldt "Slaget på Reden" – af englænderne benævnt "The Battle of Copenhagen".

Olfert Fischer stammer fra en hollandsk slægt, som i slutningen af det 17. århundrede ud- vandrede til Danmark, hvor slægten bosatte sig i København. Alt sammen en følge af det på davæ- rende tidspunkt livlige handelssamkvem, der herskede mellem Holland og Danmark.

Olfert Fischer blev født i København d. 4. august 1747 som ældste søn af Admiral Olfert Vaes Fischer. I hjemmet voksede sønnen op i et sømandsmiljø, stærkt knyttet til flåden – i et sø-officers- hjem, hvor opdragelsen var streng samtidig med der blev stillet store krav til lydighed og pligtfølelse overfor familien kombineret med en enkel og spartansk levevis.

Allerede som 3-årig blev Olfert Fischer opført på listen på Søofficersskolen som kadet, for at begynde sin skolegang 3 år senere. På Officersskolen blev den unge kadet undervist i navigation, teg- ning, skibskonstruktion, artilleri og fægtning. Hertil skulle læres mere civilt prægede fag som reg- ning, skrivning, dansk, engelsk og fransk. Endelig var undervisningen på Olfert Fischers tid netop blevet udvidet til også at omfatte historie, geografi og matematik.

11 år gammel kom han til søs for første gang med orlogsskibet "København" (70 kanoner), der var flagskib i hans far's eskadre. Året senere atter tilbage på skolen i 3 år.

Olfert Fischer fik hurtigt brug for sin viden, idet Danmark efter Syvårskrigen stod overfor en ny krig med Rusland i 1762. Flåden udrustedes og Olfert Fischer kom til søs som "månedsløjtnant" i en alder af kun 14 1/2 år med prædikatet "meget ung, men en af de videst avancerede i de akademiske lærdomme og desuden ganske brav til søs". Efter togtet blev der tid til fornyet uddannelse på officersskolen med udnævnelse til secondløjtnant 24. februar 1763 – kun 15 1/2 år gammel og sammen med kadetkammerater, der næsten alle var betydeligt ældre.

Der forestod nu sejlene tjeneste med forskellige skibe. Først med fregatten "Falster" på øvelsestogt i Østersøen (1764) for derefter at skifte udkommando til fregatten "Hvide Ørn" med sejlads i norske farvande (1765). Efter at være blevet udnævnt til premierløjtnant i 1767 fulgte sejlads med fregatten "Færo" (1769) – med togt i dansk-norske farvande for interessante og indholdsrige togter til Middelhavet.

I 1769 kom Olfert Fischer således ombord på orlogsskibet "Prins Friderick" udrustet som eskadreachefens flagskib på togt til Middelhavet. En eskadre udsendt til at markere Danmark-Norges vilje til at straffe fremmede herskere – i dette tilfælde Deyen af Algier, der egenhændigt havde brudt tidligere indgået traktat med nationen. Togtet kom til at være i to år, et togt hvor Olfert Fischer for første gang stiftede bekendtskab med krigens form under blokaden af Algier.

Middelhavseskadren blev senere udvidet. Igen deltager Olfert Fischer. Denne gang som næstkommanderende på orlogsskibet "Sejeren". I løbet af 2 år deltog han nu i spændende jagter på kapere og egentlig krig i form af bombardementer af Algiers havne fra søsiden.

Udnævnelse til kaptajn løjtnant fulgte i 1773 til søs i Østersøen under den korte spændingsperiode til Sverige. Senere med togter til Norge for Middelhavet igen blev farvandet, hvor nationen måtte sende flåden til beskyttelse mod sørovere og kapere.

Årene 1777-1781 blev hans første år i land som midlertidig ekvipagemester ved dokken på Holmen. En stilling hvor hans erfaringer fra den lange søtjeneste kom Holmens arbejdere til gode ved flådens vedligeholdelse og ny-konstruktioner.

Han blev udnævnt til kaptajn i 1781 og fik sin første udkommando som skibschef i 1784 for fregatten "Bornholm" med sejlads i danske farvande. I 1788 blev han flagkaptajn for en eskadre i Østersøen udrustet for – sammen med en russisk flådestyrke – at kontrollere svenske flådebevægelser. Chefen for denne eskadre, kontreadmiral J.C.Krieger skrev følgende om Olfert Fischer: "Kan ikke noksø roses og anbefales for sine indsigter og den utrættelige og ufortrødne flid og iver, med hvilken han stedse både ved dag og nat har iagttaget alt denne post vedkommende."

Vor nations udenrigsminister A.P.Bernstorff forstod at holde Danmark udenfor de mange europæiske krige, der på den tid blev ført mellem Frankrig og England. Det blev imidlertid til mange år på havet for flådens officerer, hvor Danmark-Norges flåde udførte utallige eskorte-opgaver i Østersøen, Nordsoen, Kanalen, Middelhavet og hvor der var behov for at beskytte vor handelsflåde.

1790 blev Olfert Fischer chef for Blokskibet "Grønland" ved Københavns Defension efter næsten 20 år til søs. Her havde han lejlighed til at sætte sig ind i Københavns forsvar. En opgave som han senere skulle blive overstkommanderende for, da han i 1801 skulle lede forsvaret af København mod den engelske flåde.

Tiden fra 1790 til 1800 – som kommandørkaptajn – gav mulighed for 4 udkommandoer for han i 1800 højeste sin stander i Blokskibet "Dannebrog" som chef for Defensionen af København. Perioderne i land mellem togterne havde været som ekvipagemester på Holmen. Hans sidste togt i denne periode som chef for "Oldenborg" viste hans evner som somand. Under orkanagtige vindforhold i Taffelbugten på Sydafrikas kyst redede han alle besætningsmedlemmer fra sit skib for det gik ned. Under omstændigheder, hvor andre orlogsskibe, der var drevet ind på kysten, gik ned med mand og mus.

Slaget på Reden 1801 bragte Olfert Fischers evner på prøve. Den væbnede neutralitetspolitik, der havde lagt så store opgaver på flådens enheder, havde også bragt rigdom og handel til landet. A.P. Bernstorff havde til sin død 1794 mestret at undgå krig mod Sverige og England. Målet var nået ved klog anvendelse af en stærk flåde kombineret med en smidig udenrigspolitik. Billedet vendte ved Bernstorffs død og den skæbnesvangre kurs var lagt, der førte til den engelske flådes angreb på København 1801. Stridigheder optrådte hyppigere og hyppigere i Vestindien, Middelhavet og Den Engelske Kanal, hvor danske orlogsmænd kom i kamp.

Danmark-Norges deltagelse i Den store Koalition rettet mod England i kamp mod Napoleon's Frankrig, førte til krig. Danmarks veludrustede og krigsvante flåde måtte for enhver pris ikke falde i Frankrigs hænder. England valgte at sende en stærk eskadre til danske farvande med opgaven at neutralisere vor flåde.

På engelsk side finder man Admiral Sir Hyde Parker med den temperamentsfulde vovehals Admiral Nelson som næstkommanderende overfor kommandør Olfert Fischer som chef for Københavns So-defension. De dansk-norske enheder var alene i foråret 1801 med den russiske flåde indfrosset i Østersøen.

Kommandør Fischer havde kommando over batteriet TREKRONER, der sammen med udlagte blokskibe skulle forsvare København nordfra. Batteriet SIXTUS i midten af forsvarslinien på Reden var hans andet fort midt i linien af enheder, der blev udlagt som flydende batterier for sammen med andre blokskibe, stykpramme og flådebatterier og et utal af kanonbåde at blokere indsejlingen til København. I alt 1076 kanoner bemanded af 9250 mand. Overfor mødte den engelske flåde med 1206 kanoner bemanded af 8.850 mand ombord i Nelson's eskadre bestående af 12 linieskibe, 7 fregatter og korvetter suppleret med brigger, brandere og bombefartøjer.

Slaget på Reden. (Efter maleri af C.A. Lorentzen på Frederiksberg Museet)

Under slaget, der kom til at vare hele dagen, stod kampen reelt mellem 1058 engelske skibskanoner mod danskernes omkring 630. Der var mange faldne på begge sider efter kampens ophør med våbenhvile omkring kl. 1600. Som alle bekendt — efter at Admiral Lord Nelson havde anmodet Kronprinsen at stoppe kampen — med signalet:

"Til Englændernes Brødre, de Danske!

Lord Nelson har ordre til at spare Danmark, når det ikke længere gør modstand, men hvis skydningen fortsætter fra dansk side, er Lord Nelson nødt til at sætte ild på alle de flydende batterier, danske, som har forsvaret dem".

Københavns Red., 2. April 1801
signeret Nelson og Bronte.

På dansk side var 370 faldet i kampen og 660 mand såret, da kampen stoppede. De engelske tab udgjorde 254 døde og 689 sårede. Nelson udtrykte efter kampen, at det var den alvorligste og mest tvivlsomme sejr, han nogensinde havde udkæmpet. Tvivlsom eftersom Nelson nok opnåede at svække flådens slagkraft men aldrig vandt, endsize fik taget nogle priser.

Alle danske enheder havde været i kamp og mange med svære tab. Teoretikere må vurdere, hvad der ville have været sket, havde kronprinsen ikke stoppet kampen på et tidspunkt, hvor de engelske linieskibe i Nelson's eskadre var i svære vanskeligheder. Olfert Fischer havde vundet nationens kamp for livet og hans taktik og organisation af Søforsvaret beviste hans evner, Olfert Fischer blev såret under kampen. Hans standerskib "Dannebrog" blev skudt til vrage og udbændte med tabet af 56 døde og 67 sårede og savnede ud af skibets 357 mand store besætning.

De mange døde efter slaget ligger begravet på Holmens Kirkegård i en fællesgrav under inskriptionen:

"De faldt for Fædrelandet d. 2. April 1801.
Medborgeres erkjendtlighed rejste dem dette minde."

Olfert Fischer blev udnævnt til kontreadmiral i 1809 og i en alder af 78 år avancerede han til viceadmiral — 4 år før sin død i 1829.

Hele hans liv og væsen var altid præget af hans strenge opdragelse hjemme og af at have tilhørt flåden fra sit 6. barneår. Under sin lange tjeneste til søs havde han lært ro og besindighed og vist mod og beslutsomhed uden hensyn til sin egen person. Han huskes som en mand af udpræget pligtfølelse og stor grundighed. Som Københavns forsvarer udviste han stor omtanke og evne til klart at vurdere og føre en by's søforsvar.

I 1920 rejste Sø-Lieutenant-Selskabet et smukt og værdigt minde på hans grav ved den Tysk-Reformerte Kirke i København — med inskriptionen:

OLFERT FISCHER
KØBENHAVNS MODIGE FORSVARER
TIL MINDE

Panserskibet OLFERT FISCHER

(1900-1938)

OLFERT FISCHER blev bygget på orlogsværftet, hvor kolen blev lagt i år 1900 – som søsterskib til panserskibene HERLUF TROLLE og PEDER SKRAM. Godt 2 år senere - den 31. Maj 1905 - hejste OLFERT FISCHER for første gang kommando og gik derefter på prøvetogt med installationskydninger og fartprøver i Juni og Juli måned 1903.

OLFERT FISCHER var tegnet af orlogsværftets konstruktionskontor i perioden 1894-95 byggende på erfaringer fra flådens tidligere panserskibe samt erfaringer gjort ude i verden bl.a. under den kinesisk-japanske krig 1894-95. Det første skib i klassen HERLUF TROLLE blev kollagt i 1897.

OLFERT FISCHER med et displacement på

3,600 TS var 86 m lang, 15,4 m bred med en dybgang på 5,0 m – egentlig næsten samme størrelse som nuværende skib, blot meget bredere og tungere på grund af panseret i vandlinjen (19 cm midtskibs og 15 cm i stævnen – 31% af skibets samlede vægt).

Med en maskinkraft på 4,600 HK kunne skibet gøre en fart på 15,8 knob. Besætningen til bemanning af skibet udgjorde 254 mand i fredstid med yderligere 15 mand ombord under krig.

ARMERINGEN bestod af:

- 2 stk 24 cm kanoner
- 4 stk 15 cm kanoner
- 10 stk 57 mm maskinkanoner og
- 8 stk 37 mm rekylkanoner samt
- torpedorør i stævnen og i breddesiden.

Byggesummen var dengang 5.057.000 kr.

Allerede mindre end to måneder efter aflevering fra orlogsværftet blev skibet kommandoskib i sommereskadren med kontreadmiral Prins Valdemar som eskadrechef.

I efteråret samme år eskorterede skibet sammen med krydseren GEISER, kongeskibet DANNEBROG til Norge med den nyvalgte konge af Norge, Prins Carl, der blev Norges konge som Haakon VII.

OLFERT FISCHER sejlede mere eller mindre uafbrudt fra 1906 til 1918 ved 1. Verdenskrigs afslutning. Besøg i udlandet fandt sted i 1910 med besøg i Oslo og Bergen sammen med søsterskibene HERLUF TROLLE og PEDER SKRAM efterfulgt af besøg i England 1911 ved Spithead i anledning af Kong Georg V's kroning. Igen i 1912 fik OLFERT FISCHER plads i historien ved at være skibet, der sammen med PEDER SKRAM eskorterede kongeskibet DANNEBROG til Travemünde, hvorfra Kong Frederik VIII's bære skulle bringes hjem til Danmark, efter kongens død i Hamborg 15. MAJ 1912. Sidste togt til udlandet som admiralskib fandt sted 1913 med besøg bl.a. i Holland.

Hele Verdenskrigen 1914-18 havde skibet plads i sikringsstyrken både i 1. og 2. eskadre i henholdsvis Sundet og Storebælt.

Ankomst til Sønderjylland 1920.

Efter Verdenskrigen hejstes kommando i Februar 1920 med station i Lillebælt, hvor flåden skulle sikre strandhugst mod de danske oer efterfulgt af posttjeneste under "Paaskekrisen" med forskellige uroligheder og generalstrejke for at slutte af som "Bornholmerbåd" i April 1920.

De begivenhedsrige måneder for Danmark i 1920 med Genforeningen af Sønderjylland betød for OLFERT FISCHER overførsel af det danske Sønderjyske Kommando fra Assens til Sønderborg 5. Maj 1920 til afløsning af de allierede troppekontingenter efterfulgt af eskorte for kongeskibet med Kongens besøg i Sønderjylland i Juli samme år.

Efterkrigsårene 1922-33 optræder skibet i sit gamle job igen — som skoleskib i sommereskadren, hvis ikke som artilleri- eller kommandoskib. 1922 var interessant eftersom man dette år gjorde forsøg med fly ombord. Luftfartøjet — et HM 1-fly (et bombefartøj af monoplan typen) blev løftet ombord ved hjælp af skibets fartøjsbomme blev placeret ombord agten for skorstenen. Forsøgene var ikke vellykkede og blev ikke senere gentaget.

OLFERT FISCHER som bombemål 1936.

OLFERT FISCHER stod ud fra Flådens leje for sidste gang under kommando som målskib for bombekastningsforsøg for Søværnet og Hærens fly, der blev afholdt i Faxe bugt i 1936.

I vinteren 1938 fandt ophugning sted i Odense.

*OLFERT FISCHER som moderskib for ubåde
under 1. Verdenskrig (1914-18).*

*Panserskibene OLFERT FISCHER og PEDER SKRAM
fortøjet på Bradbanken 1936.*

F 355 OLFERT FISCHER
